

ЕВГЕНИЙ ЗАГДАНСКИ ОТКРАДНАТАТА НОВОГОДИШНА НОЩ

Превод от руски: Александър Кючуков, 1984

chitanka.info

В каюткомпанията на трансатлантическия лайнер „Супер-Агата“ се беше събрало изискано общество.

Мъжете блестяха с ерудиция, а жените — с обаяние. Всичко наоколо светеше, блестеше, искреше...

Строгите костюми на мъжете се съчетаваха естествено с фантастичните облекла на жените. Новогодишната маса бе застлана с вълшебната покривка от приказките. Тихо се лееше стереофоничната музика.

Стрелките на часовника върху камината се приближаваха към полунощ.

И изведнъж по палубата се разнесоха нечии тихи стъпки. Нещо изщрака... Часовникът върху камината се разтвори в пространството. Нощта изчезна зад илюминаторите! Стана светло като ден!

Изплашеният капитан се втурна в каютата и произнесе с развълнуван глас:

— Господа, моля да запазите тишина и спокойствие. Случи се нещо невероятно... Някой открадна новогодичната нощ...

Като направи необходимата пауза и се наслади на изплашения вид на тези сухопътни пишман мореплаватели, капитанът продължи:

— На борда на кораба съвсем случайно се намират знаменити детективи... Аз се надявам на тяхната помощ...

Всички гости завъртяха глави на деветдесет градуса по посока на бара, където мистър Холмс и доктор Уотсън се наслаждаваха на музика и коняк.

Почувствувал, че са привлекли вниманието на всички, Шерлок Холмс погледна през борда на лайнера.

— Откраднали новогодичната нощ... — замислено, като че разсъждавайки на глас, каза детективът.

— Да, скъпи Холмс, всички надежди са във вас, във вашия нов симултантивен метод.

— Страхувам се, че тук е замесена цяла шайка. Нямаше ли между похитителите човек с татуировка от лявата страна на гърдите „Наполеон държи чаша бира в ръка“?

Отрицателният отговор напълно задоволи знаменития детектив.

— Така си и знаех. Това не е по силите дори и на съучастниците на професор Мориарти... Неговите методи винаги са се отличавали с провинциалност...

— Ако съм усвоил правилно вашите уроци, скъпи Холмс, би следвало да огледаме по-отблизо местопрестъплението.

— Що за идея, Уотсън, това е твърде тривиално...

— Може би да насочим мисълта си по друг път? И да се опитаме да анализираме кому би могла да притрябва тази новогодишна нощ и защо е трябвало да я краде?

— Мили Уотсън, причинно-следствените връзки... вършеха работа през деветнайсти век... Сега престъпникът първо извършва престъплението, а след това се замисля защо го е извършил. Темповете на двайсти век...

— Губя се в догадки, скъпи Холмс!

— Съвсем очевидно е, че такова престъпление може да извърши само човек с изключителна сила на въображението. Следите ли мисълта ми?

— И още как, целият съм в слух.

— Нататък. Помнете ли сензациите... първо откраднаха носа на майор Ковалъов, след това „Откраднатият трамвай“, „Откраднатата бомба“, „Откраднаха посланика“, „Откраднаха Гълфстрийма“... Да екстраполираме положението. Новогодишната нощ би могъл да похити... Станислав Лем? Не, това не е по силите на сам човек!... Братя Стругацки? Това изглежда по-вероятно... Хм, та това биха могли да извършат пришълци от Космоса, представители на други цивилизации!

— Гениално, скъпи Холмс!

— След мен, доктор Уотсън! Към Александър Казанцев! Той ще ни посочи пътя към тях и до довечера ще намерим тази нощ. Иначе да не се казвам Шерлок Холмс!

Доктор Уотсън и Шерлок Холмс избягаха стремглаво от каюткомпанията и се хвърлиха към спасителната лодка, а главите на всички присъстващи се завъртяха на още деветдесет градуса по посока на почтително разделящия се с Агата Кристи Еркюл Поаро. Великият детектив молеше своя автор да не се вълнува и уверяваше, че самият лично ще се заеме с тази загадъчна история.

— Откраднах новогодишната нощ... — размишляваше той, присядайки по-близо до огъня. — Странно! Впрочем в наше време... Кому може да притрябва нощ? Безкраен празник! На влюбените? На тях наистина не им е до това. Шерше ла фам, както казват французите?

Но коя жена ще поиска да открадне нощта във вреда на всички влюбени? Версията отпада... Нощта може да потрябва на художниците — продължаваше да разсъждава Поаро. — Те биха могли да я разграбят за своите платна... Импресионистите — те въобще биха могли да я отмъкнат заедно с впечатленията си... Поантилистите — да я разглобят на точки... Този техен маниер да рисуват с точки не може да доведе до добро. Отдавна всички знаят — зад многоточието се крие повече, отколкото се събира в реда... Наистина, в този стил вече май никой не работи. Абстракционистите? Поп-арта? Не, за тях нощта е нещо твърде реално, версията отпада. Нощта — това означава още и време! Кой измисли тези фокуси с времето? Алберт Айнщайн? Нилс Бор? Как беше при тях? Кривина на пространството... Дискретност на времето... Стоп! Тук има нещо... Дискретност, сиреч прекъснатост... Нощта изчезна в промеждутъка между вечерта и утрото... Така... Времето може да се превърне в енергия, енергията — в материя... А материята може да се изнесе... Еврика! — извика Поаро. — Да тичам при мадам Агата Кристи. Това са физиците, които се шегуват! Но всички физици са джентълмени. Те умеят да ценят времето и ще върнат нощта там, откъдето са я взели!

Великият детектив Еркюл Поаро изтича от каюткомпанията и се насочи към каютата на Агата Кристи.

И отново главите на присъстващите се завъртяха на деветдесет градуса. Всички гледаха комисаря Мегре.

— Само на вас се надяваме, скъпи Мегре — му каза Жорж Сименон. — Кой друг, ако не вие?... Новогодишната нощ — това значи елха, френско шампанско...

Мегре запали лулата си. Колелцата от пушека бавно се издигаха към тавана и образуваха космически пейзажи. Мисълта на Мегре се мяташе в черепната му кутия като тигър в клетка.

— Какво е това? Заговор? Интригите на „Коза Ностра“? Мафията? Борба между гангстерски синдикати? Къде биха могли да укроят престъпниците тази новогодична нощ? Та не може тя да се изгуби като игла в купа сено! Да не би да замислят някаква сериозна валутно-експортна авантюра? Престъплението на века? Тук открадват нощта, а в другото полукълбо резгостират две една до друга... Да, твърде много е заложено на карта... Ако аз намеря тази новогодична

нощ... Какъв прекрасен сюжет за господин Сименон... А ако не я намеря?

На Мегре му притъмня пред очите. Притъмня му съвсем, като през нощта. А в съзнанието му проблясна лъчът на надеждата...

— Натъкнах се на следа — каза Мегре заеквайки, и набитата му фигура се скри в отвора на вратата, водеща към палубата.

Гостите не можеха повече да въртят главите си и мнозина се задоволиха само с това, че изкривиха поглед още на деветдесет градуса, натам, където в мекото кресло се беше излегнал знаменитият Шарл Огюст Дюпен. Именно той заедно с Едгар По по право се считаше за родоначалник на криминалния жанр. Кражбата на новогодишната нощ Шарл Огюст Дюпен възприе като лична обида. Тъкмо нощта беше слабостта на великия детектив. Той обожаваше тази тъмнолика богиня и при първите слънчеви лъчи винаги спускаше тежките завеси, запалваше лампите и се стараше да продължи изкуствено неописуемото очарование на нощта... А тук пред очите му да откраднат нощта! При това новогодишната!

Блестящият му аналитичен ум, фантастичните му способности, всички страни на изключителния му талант се напрегнаха. Шарл Огюст Дюпен се съсредоточи и потъна в пресмятания. Креслото му вибрираше от напрежение. Вибрацията обхвана каюткомпанията, салоните, машинното отделение... Целият лайнер вибрираше. Напрежението се увеличаваше.

— Аз трябва да намеря тази нощ! — извика с фалцет Дюпен. — Това е ясно като ден...

При тези думи вратата на каюткомпанията се отвори. Влезе майор Пронин със знаменитото си фенерче в ръце.

— Аз ще ви върна нощта — каза тихо измореният Пронин и изключи фенерчето. Отново нещо изщрака. Часовникът върху камината изплува от небитието. Нощта се завърна на небосвода. Разнесе се звън на кристал.

— Честита Нова година! — казаха в хор всички знаменити детективи.

Белоснежният лайнер, порейки с детективския си нос вълните на литературния и кинематографския океан, навлизаше в Новата година.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 27/1984 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.